

Черни жили въ косматото се впили,

Чукове Ђорсове, колкото щещъ, ужъ тракатъ, ужъ работѣтъ, щомъ имъ желѣзо подадешъ, ще избѣгнатъ, ще те оставятъ.

Четири чука салтъ чукатъ, пакъ саповетѣ имъ мж носѣтъ.

Черенъ съмъ черенъ Арапинъ, виждъ ма подиръ частъ златна корона натрапилъ.

Черно поле, бѣло цвѣте, позна ще го ученолюбиво дѣте.

Черенъ Арапинъ облеченъ въ дрѣхи, пакъ му глѣдай черната снага гола.

720 Черно мече право врече.

Черна зжмя надъ огънь се вие.

Червена зжмя около човѣка се вие.

Черна мечка дрѣнъ бруси.

Червенъ Петко нито оре нито копай, салтъ развесеява хората.

Червено като кръвъ и на него китка.

Черну бюволче подъ ясла лежи и срамъ ти носи.

Червена кокошка съ желти пилета.

Червено като грѣнци, яко като желѣзо.

Черно като въглени, пакъ посинява цѣлий свѣтъ.

730 Черна кокошка, златни пилета.

Четири братя близнаци и четирмата слепени родени.

Шило бодило, низъ гора ходило, трагъ не оставило.

Що се въ кѣщи не познава.

Що съмъ длъгъ да съмъ правъ, та бихъ небе достигналъ

Шило копенъ подкопава.

Щото на стѣна се незакача.

Шарена сврака на четири крака.

Що ври киши подъ земя.

Шило бодило по плетъ ходило, ни яло ни пило, педла дебело.